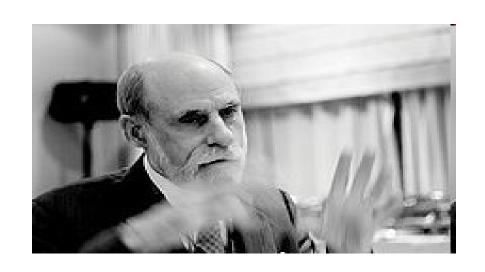
8. Мрежов протокол IPv4

Адресация, подмрежи и маски. CIDR

Какво ще научим?

- Задачата на ІР протокола
- Формат на IPv4 пакета
- Класове от IP адреси. Видове адреси според обхвата.
- Мрежи, подмрежи, маски, префикси
- CIDR и VLSM
- Разпределение на IP адреси в публичното пространство

ІР. История.

Съществуващите към момента различни мрежови методи трябвало да се унифицират. За целта Robert E. Kahn от ARPANET наема Vinton Cerf от Stanford University.

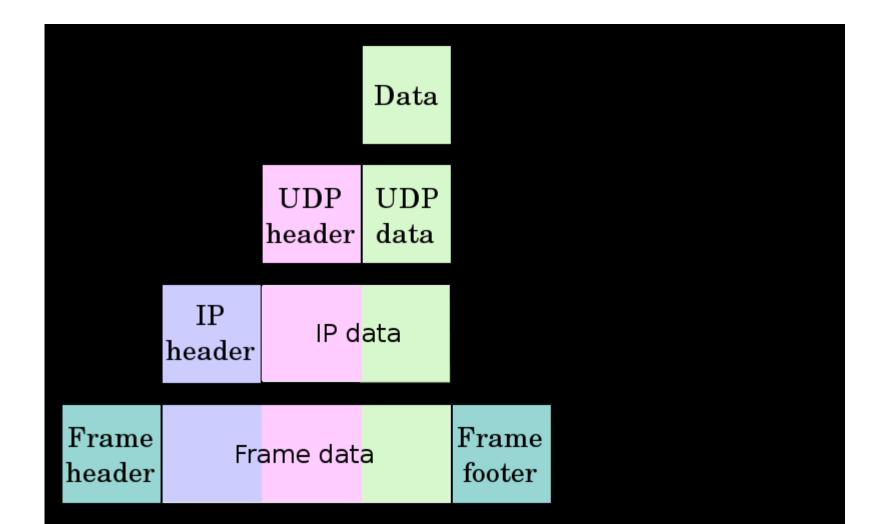
ІР. История.

Към 1973 г. Успяват сериозно да реформират мрежата, като различията между мрежовите протоколи се скриват под общ internetwork protocol, вместо мрежата да е отговорна за надеждността, както е в ARPANET, тя се прехвърля към хостовете.

През декември, 1974 г., излиза спецификацията:

RFC 675 - Specification of Internet Transmission Control Program

Мястото на IР протокола

Задачата на ІР протокола

Задачата на протокола IP е да извърши успешно предаване на пакети от източника до получателя, без значение дали те са в една и съща мрежа или в различни мрежи.

Транспортното ниво взима потоци от байтове и ги разделя на сегменти (TCP) или дейтаграми (UDP), които се "обличат" като пакети (наричат ги още дейтаграми).

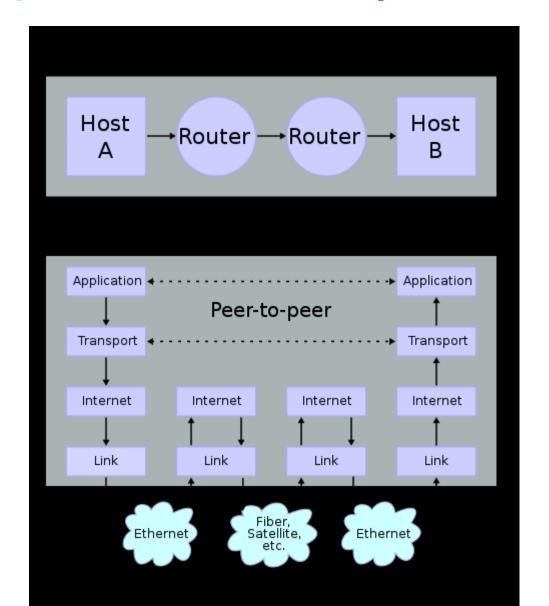
Пакетите могат на теория да достигнат 64КВ, но за момента не са по-големи от 1500 байта.

Задачата на ІР протокола

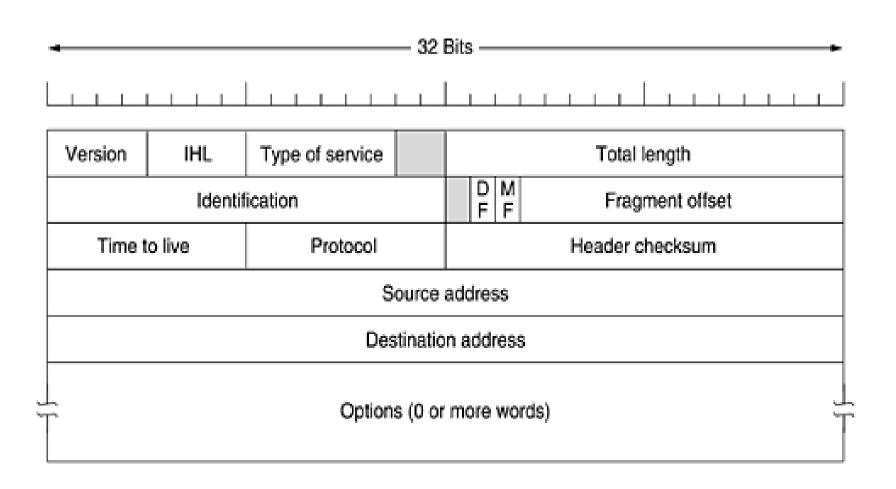
Всеки пакет се изпраща самостоятелно, като по пътя може да се фрагментира на по-малки единици. Когато тези единици достигнат до получателя те се реасемблират от мрежовото ниво за получаване на оригиналния пакет.

По-нататък данните от този пакет се подават на транспортното ниво на получателя, което я вмъква в съответния поток от байтове.

Задачата на ІР протокола

- IP пакета във версия 4 е с 32-битови адреси.
- Пакетът се предава в Big-Endian формат, т.е. от старшите към младшите битове.
- IP пакетът се състои от заглавна част и част за данни. Заглавната част е 20В+опции с променлива дължина и има следния формат:

- Полето Version указва версията на протокола, към който принадлежи пакета.
- Полето IHL указва дължината на заглавната част в 32-битови думи. То е необходимо, тъй като полето Options има променлива дължина.
- Минималната стойност е 5, което отговаря на случая когато полето Options е празно.
- Максималната стойност е 15, което ограничава заглавната част до 60B, т.е. полето за опции до 40B.

- Полето Type of service показва какво обслужване очаква пакета. В днешно време се използва DiffServ (Differentiated Services QoS) и ECN (Explicit Congestion Notification и двете старни трябва да са съгласни да го използват).
- Полето Total length съдържа общата дължина на дейтаграмата (заглавна част + данни). Максималната дължина е 65535 байта.
- Полето Identification съдържа номер на пакета. Всички фрагменти на една и същ пакет имат еднакъв номер и по този начин получателя разбира кой фрагмент към коя дейтаграма принадлежи.

Флагът DF (don't fragment) указва на маршрутизаторите да не фрагментират пакета.

Всички автономни системи трябва да могат да приемат фрагменти от поне 576 В. Ако размерът на фрагментите е по-голям и флагът DF е 1, то пакета може да пропусне някоя автономна система с по-малка дължина на пакета, дори тя да се намира на оптималния маршрут.

- Флагът MF (more fragments) за всички фрагменти на пакета, освен последния е 1, а за последния е 0, т.е. дали полученият фрагмент е последен или не.
- Полето Fragment offset указва къде се намира фрагмента в оригиналната дейтаграма.
- Всички фрагменти, освен последния трябва да са с дължина кратна на 8 В.
- Fragment offset e 13 бита, максималният брой фрагменти в една дейтаграма е 8192.

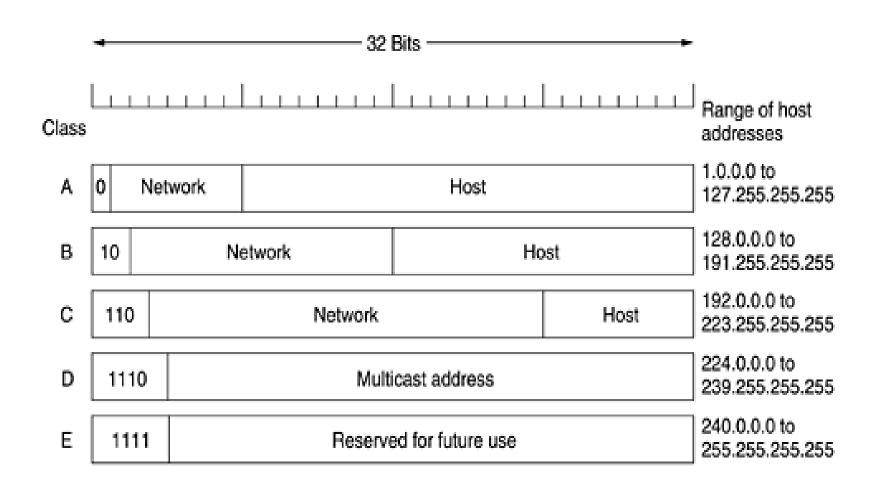
- Полето Time to live (TTL) е брояч, който отброява времето в секунди, има дължина 8 бита, така че максималното време за живот е 255 секунди.
- Това поле се намалява с единица на всеки hop, а освен това се намалява с единица и за всяка секунда престой в маршрутизатор.
- При нулиране пакета се премахва и в обратна посока се изпраща предупредителен пакет.
- Полето Protocol указва протокола на транспортно ниво: TCP (transmission control protocol), UDP (user datagram protocol) или някой друг.

- Полето Header checksum е контролна сума само на заглавната част. Тя трябва да се преизчислява на всеки hop, тъй като поне едно поле се променя TTL.
- Полетата Source Address и Destination Address съдържат съответно адрес на източника и адрес на получателя.

Формат на IPv4 адреса

- Всеки хост и маршрутизатор в мрежата има IP-адрес.
- Всички IP-адреси са 32-битови. Всеки IP адрес се дели на две части номер на мрежа и номер на хост.
- Номерът на мрежата (prefix) е в лявата част на адреса, а номерът на хоста е останалата порция от битове в дясната част на адреса.
- В зависимост от структурата си IP-адресите се делят на следните пет класа:

Класове от ІР адреси

Класове от ІР адреси

- Битовете в началото на адреса, които определят неговия клас, се наричат **сигнални битове**.
- В клас А са възможни 127 мрежи, всяка с приблизително 16000000 хоста.
- В клас В са възможни приблизително 16000 мрежи, всяка с приблизително 65000 хоста.
- В клас С са възможни приблизително 2000000 мрежи, всяка с по 254 хоста.
- Клас D е предназначен за работа с групови (multicast) адреси, а клас E е резервиран за бъдеща употреба (научни цели и др.).

Записване на ІР-адресите

За удобство IP-адресите се изписват в точкова десетична нотация, като всеки от четирите байта се изписва като десетично число от 0 до 255. Най-малкия IP-адрес е 0.0.0.0, а найголемия 255.255.255.255.

Адрес, който съдържа само единици се интепретира като broadcast-адрес, т.е. адресират се всички хостове в дадена мрежа.

- Голям недостатък на IP-адресацията е, че половината адреси са от клас A и се разпределят само между 127 автономни системи, въпреки че всяка от тях може да съдържа милиони хостове.
- Всяка мрежа трябва да има уникален номер и всички хостове в дадена мрежа трябва да имат един и същ номер на мрежата.
- Това води до проблеми при нарастване на броя на мрежите.

Представяне на десетичното число 106 в двоичен формат

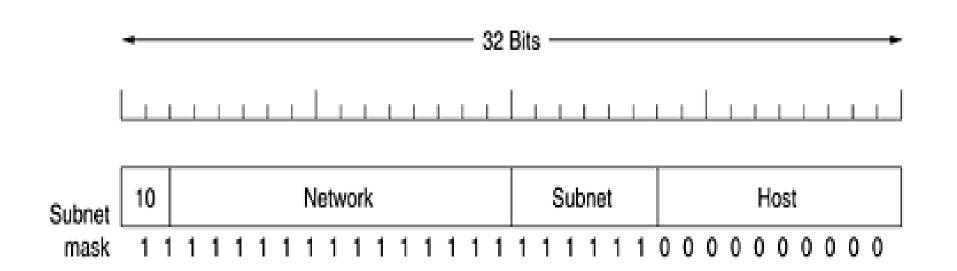
Bit 8	Bit 7	Bit 6	Bit 5	Bit 4	Bit 3	Bit 2	Bit 1
128 (2 ⁷)	64 (2 ⁶)	32 (2 ⁵)	16 (2 ⁴)	8 (23)	4 (2 ²)	2 (21)	1 (2°)

Bit 8	Bit 7	Bit 6	Bit 5	Bit 4	Bit 3	Bit 2	Bit 1
0	1	1	0	1	0	1	0

Решението на проблема е да се разреши разделянето на една мрежа на подмрежи. За целта полето за мрежов номер се разширява надясно, като се отнемат битове от номера на хост.

Например за един адрес от клас В вместо 16 бита за номер на мрежата и 16 бита за номер на хост се използват 22 бита за номер на мрежа, като десните 6 от тях са за номер на подмрежа и 10 бита за номер на хост.

За реализация на подмрежите маршрутизаторите се нуждаят от подмрежова маска (Subnet Mask - SM), която определя границата между номера на мрежата + номера на подмрежата и номера на хоста. В долния пример имаме мрежовата маска на една разцепена клас В мрежа:

При разделяне на една мрежа на подмрежи взимаме "назаем" (borrow) битове от хост частта на адресите.

Получава се следното:

NSH

Броят на подмрежите e: 2^s

Броят на хостовете в подмрежата ще e: 2^H – 2

(нулевият адрес остава за номер на подмрежата, а последният – за broadcast)

Изписване на маската. Префикси.

SM има същия формат като IPv4 адреса:

старшите битове, които не принадлежат на хост частта са = 1 и се наричат префикс,

а останалите (хост частта) са = 0.

Възможни са два начина на изписване на мрежов адрес. Напр., следния клас С адрес:

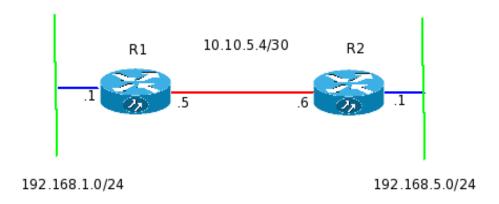
192.168.1.0 255.255.255.0

или

192.168.1.0/24

Второто означение се нарича 24-битов префикс или просто префикс. По-нататък ще използваме него.

Ролята на маската

Всеки маршрутизатор(напр. R1) има таблица с маршрутите (Routing Table), покоято определя пътя на пакета.

Всеки ред съдържа IP адреса на мрежа / префикс, следващ възел по пътя, изходящ интерфейс и др., например:

C 192.168.1.0/24 [0] is directly connected, eth0

S 192.168.5.0/24 [1/0] via 10.10.5.6, eth1

C 10.10.5.4/30 [1/0] is directly connected, eth1

Ролята на маската

Когато пристигне IP пакет неговият адрес на получател се преглежда. Извършва се операцията "Логическо умножение" между IP адреса на получателя и маската:

Destination IP .AND. SM (1)

Какво означава това? Всяко число, умножено по 0, дава 0. (Важи и за лог.)

T.е операция (1) ни дава номера на мрежа / подмрежа.

Разделяне на класове и безкласово делене

Първоначално ІР адресите са били само от клас А:

- Network ID: първи (най-старши) октет (байт);
- Host ID: младшите три октета.
- Т.е имаме само 256 мрежи. (Подобно е положението сега с IPv6). С разрастването на Интернет това става безсмислено.
- Въведени са класовете (classful networking). От петте класа (A, B, C, D и E), три (A, B и C) имат различна дължина на мрежовата част. Груповите Клас D (multicast) идентифицират отделни хостове. Клас E са резервирани.

Classless Inter-Domain Routing

Около 1993 г. класовете A, B и C е заменено с Classless Inter-Domain Routing (CIDR).

CIDR включва:

- VLSM (variable-length subnet masking) префикси с произволна дължина. Записва се с /брой на битове (1-ци) в префикса например, 192.168.0.0/16. По-ефективно използване на изчерпващите се IPv4 адреси.
- събиране (aggregation) на множество последователни префикси в "супермрежи" (supernets), наречено още обобщаване на маршрути route summarization.

CIDR и VLSM

- С помощта на VLSM се извършва обобщаване в супермрежи (supernetting) съкращаване на броя на 1-те от дясно на ляво, което е обратно на деленето на подмрежи (subnetting) увеличаване на броя на 1-те от ляво на дясно.
- Където е възможно в Интернет се анонсират супермрежите, намалявайки броя на "редовете" в глоблната таблица с маршрутите.
- Например, 16 последователни Клас С (/24) ще се анонсират като един единствен /20 префикс, респ. маршрут ($2^4 = 16$). Два последователни префикса /20 като /19 ($2^1 = 2$).

Пример: 32 * /24 мрежи

IANA е делегирала на RIPE префикс:

62.0.0.0/8

11111111.0.0.0

На молба от организация да получи 32 Клас С (32 * /24) мрежи RIPE делегира префикс:

62.44.96.0/19

1111111111111111111100000.0

Отговорете си как се получават (32 * /24), 2⁵=32

Пример: 32 * /24 мрежи

Сървър e-learning 62.44.100.150/24

Пример: Разцепване на подмрежи.

62.44.109.0/24

62.44.109.0/26 — 1-ва подмрежа

62.44.109.64/27 — 2-а подмрежа

62.44.109.128/25 — 3-та подмрежа

CIDR и VLSM

IPv4 CIDR Chart

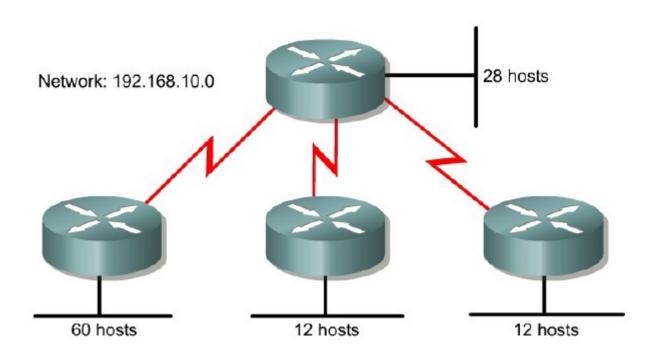
RIPE NCC

Bits	Prefix	Subnet Mask	
0	/32	255.255.255.255	
1	/31	255.255.255.254	
2	/30	255.255.255.252	
3	/29	255.255.255.248	
4	/28	255.255.255.240	
5	/27	255.255.255.224	
6	/26	255.255.255.192	
7	/25	255.255.255.128	
8	/24	255.255.255.0	
9	/23	255.255.254.0	
10	/22	255,255,252.0	100
11	/21	255.255.248.0	576
12	/20	255.255.240.0	80
13	/19	255.255.224.0	,048
14	/18	255.255.192.0	11
15	/17	255.255.128.0	Σ
16	/16	255.255.0.0	•
17	/15	255.254.0.0	024
18	/14	255.252.0.0	9
19	/13	255.248.0.0	11.
20	/12	255.240.0.0	×
21	/11	255.224.0.0	
22	/10	255.192.0.0	
23	/9	255.128.0.0	
24	/8	255.0.0.0	
25	/7	254.0.0.0	
26	/6	252.0.0.0	
27	/5	248.0.0.0	
28	/4	240.0.0.0	
29	/3	224.0.0.0	
30	/2	192.0.0.0	
31	/1	128.0.0.0	
32	/0	0.0.0.0	
	0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	0 /32 1 /31 2 /30 3 /29 4 /28 5 /27 6 /26 7 /25 8 /24 9 /23 10 /22 11 /21 12 /20 13 /19 14 /18 15 /17 16 /16 17 /15 18 /14 19 /13 20 /12 21 /11 22 /1 21 /11 22 /1 21 /11 22 /7 26 /6 27 /5 28 /4 29 /3 30 /2 31 /1	0 /32 255.255.255.255 1 /31 255.255.255.254 2 /30 255.255.255.254 2 /30 255.255.255.254 3 /29 255.255.255.252 3 /29 255.255.255.248 4 /28 255.255.255.248 5 /27 255.255.255.244 6 /26 255.255.255.224 6 /26 255.255.255.192 7 /25 255.255.255.192 7 /25 255.255.255.0 9 /23 255.255.255.0 9 /23 255.255.254.0 10 /22 255.255.254.0 11 /21 255.255.254.0 12 /20 255.255.254.0 13 /19 255.255.240.0 13 /19 255.255.128.0 14 /18 255.255.128.0 15 /17 255.255.128.0 16 /16 255.255.00 17 /15 255.255.128.0 18 /14 255.255.00 19 /13 255.248.0.0 20 /12 255.240.0.0 21 /11 255.224.0.0 22 /10 255.192.0 23 /9 255.128.0 24 /8 255.0.0 25 /7 254.0.0 26 /6 252.0.0 27 /5 248.0.0 28 /4 240.0.0 29 /3 224.0.0 30 /2 192.0.0 31 /1 128.0.0

Contact Registration Services: hostmaster@ripe.net • lir-help@ripe.net

www.ripe.net

Примерна задача

Задача. Внимание.

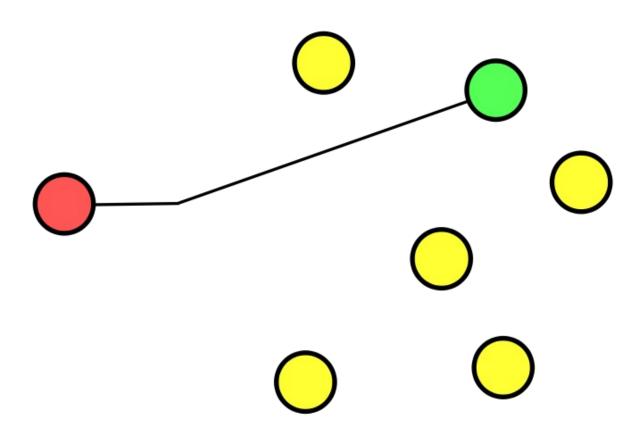
!!! H = 2^h – 2, където
H – бр. хостове, h – бр. битове в хост частта на IP адреса

Point-to-point мрежи. Трябват им 2 и само 2 хоста. Коя SM (префикс) ще изберем???

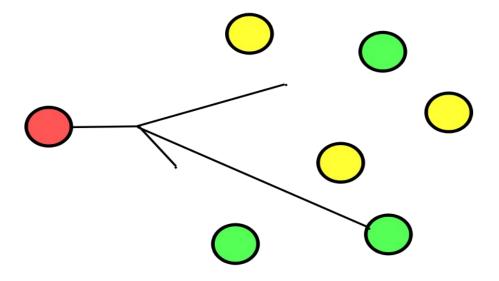
Unicast, Multicast, Anycast, Broadcast

	получател	Места в (под)мрежата
Unicast	1	1
Anycast	1	много (но избира най- близко)
Multicast	МНОГО	МНОГО
Broadcast	ВСИЧКИ	ВСИЧКИ

Unicast

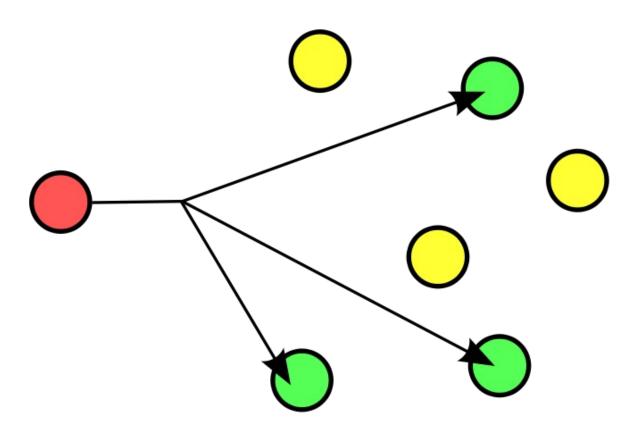

Anycast

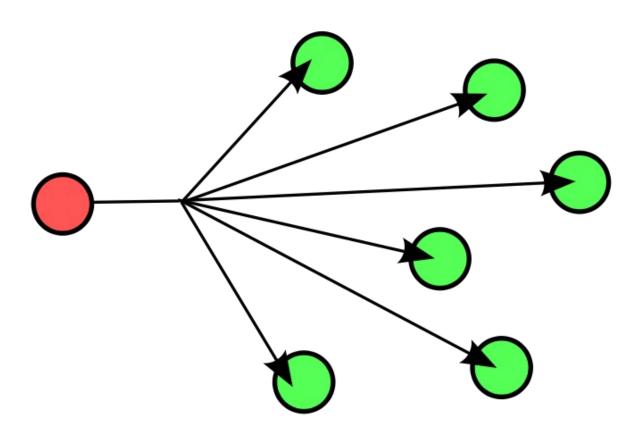

Anycast са част от unycast пространството. Синтактически по нищо не се различават.

Multicast

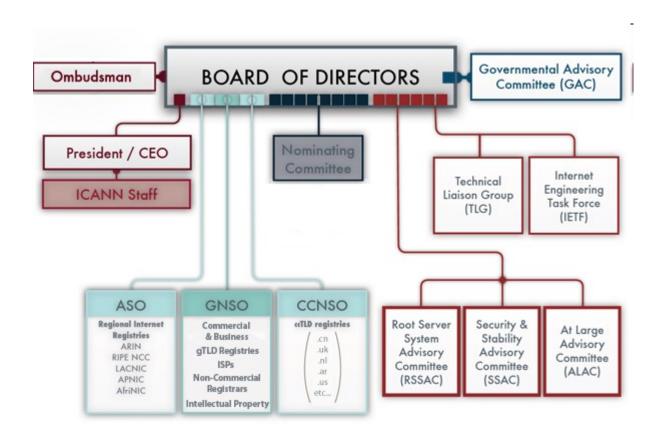
Broadcast

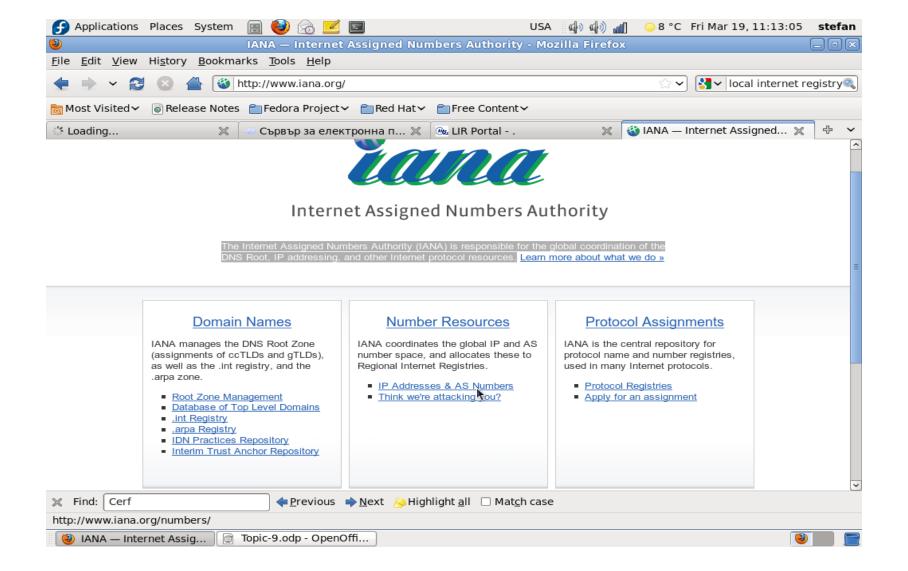
Раздаване на IP адреси (Address Allocation). ICANN.

Internet Corporation for Assigned Names and Numbers - ICANN (icann.org) координира процеса по разпределяне на уникалните идентификатори в Интернет.

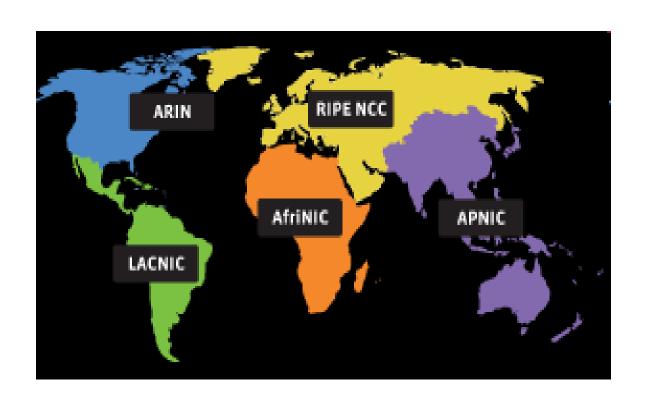
ICANN е основана в 1998 г.

Address Allocation. IANA.

RIRs

Address Allocation (Присвояване на IP адреси)

IP адресите се разпределят от IANA между 5-те Regional Internet Registries (RIRs).

RIRs управляват, разпределят и регистрират публичните Internet Number Resources в поверените им области.

Имаме пет регионални регистратора - RIRs:

- AfriNIC (afrinic.net)
- APNIC (apnic.net)
- ARIN (arin.net)
- LACNIC (lacnic.net)
- RIPE NCC (ripe.net)

IANA е делегирала широк обхват от Интернет ресурси на RIRs:

http://iana.org/assignments/ipv4-address-space/ipv4-address-space.xml

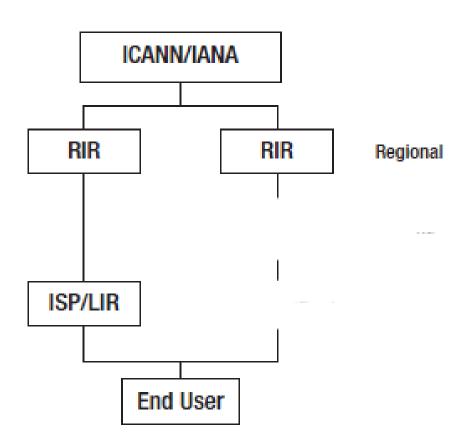
http://iana.org/assignments/multicast-addresses/multicast-addresses.xml

Присвояване на адреси

Всеки RIR поддържа публична база от данни WHOIS с информация за присвоените IP адреси.

RIRs ги присвояват на ISPs (които са LIR – Local Internet Registries), които ги раздават на своите клиенти (PA – Provider Assigned)...

PA vs. PI

РІ присвояване на адреси

...или директно на крайни клиенти (Provider Independent - PI), които съответно се разпределят по LANs вътре в организацията.

Присвояването на адреси не е произволно. Основен принцип в маршрутизацията е, че IP адресът да показва мястото на обекта (възел, устройство) в мрежата. Т.е адрес, присвоен в една част от мрежата, няма да функционира в друга.

WHOIS 62.44.96.0/19

inetnum: 62.44.96.0 - 62.44.127.255

netname: BG-SUNET

descr: Sofia University

descr: BG-1164 Sofia

org: ORG-UoS32-RIPE

country: BG

. . .

status: ASSIGNED PI

(inetnum – съдържа подробности за алокацията или присвояването на IPv4 адресно пространство)

Големи български LIRs

http://www.ripe.net/membership/indices/

Е показан списък на RIPE NCC Local Internet Registries.

Големи български LIRs ca:

- * Bulgarian Telecommunications Company Plc.
- * Global Communication Net Plc
- * Eurocom Cable Management Bulgaria Ltd
- * ITD Network SA
- * Neterra Ltd.
- * Spectrum NET Jsc
- * NetArt Group s.r.o. < Registry Based in CZ>
- * Equant Inc. <Registry Based in EU>
- * AT&T Global Network Services Nederland B.V. <Reg. in EU>
- * Interoute Communications Limited <Registry Based in GB>